

საქმე N1/3---19
(გამოძიების N0-----)

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

მც-----ის რაიონული სასამართლო

19 ნ-----ი, 2019 წელი

ქ. მც-----ა

მოსამართლე ბადრი შონი-
სხდომის მდივანი ლაშა შავიძე

ბრალდების მხარე -

პროკურორი - გო-- ცი-----

დაცვის მხარე -

ბრალდებული ლი- ჩუ-----ე, დაბადებული 197- წლის 16 მ---ს, საქართველოს მოქალაქე, პირადი ნომერი N1-----, ნასამართლობის არ მქონე, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: მც-----ის რაიონი, სოფელი ნი-----ი.

ბრალდებულის ადვოკატი: ქე----- თა-----ე

კვა--ფიკაცი-:

1. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 111-151-ე მუხლის პირველი ნაწილი (ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრები-ნ, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლი-ნი შიში).

2. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის პირველი ნაწილი (ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, სისტემატიური შეურაცხყოფა, დამცირება, რამაც გამოიწვია- ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლი- საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვა--სწინებული შედეგი).

სხდომის სახე - ღი-

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

1.1. ღი- ჩუ-----ემ დედამთილ რუ----- ოს-----ს, რომელთან ერთად მუდმივად ცხოვრობდა მც-----ის რაიონის სოფელ ნი----ში და ეწეოდნენ ერთი-ნ საოჯახო მეურნეობას, სისტემატურად აყენებდა შეურაცხყოფას და ამცირებდა, რის გამოც რუ----- ოს-----ი განიცდიდა ფსიქოლოგიურ ტანჯვას. 2019 წლის 05 ი-----ს დაახლოებით 16:00 საათზე, მც-----ის რაიონის სოფელ ნი----ში მდებარე სამარშუტო ტაქსების გაჩერებასთან, ღი- ჩუ-----ემ სრული-დ უმიზეზოდ და მოულოდნელად ზურგიდან მიეპარა დედამთილ რუ----- ოს-----ს, ძლიერად მოქაჩა თმებზე, წააქცი- მიწაზე და რამოდენიმეჯერ მუშტი ჩაარტყა თავის და ზურგის არეში. აღნიშნული ძალადობის შედეგად რუ----- ოს-----მა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

1.2. 2019 წლის 05 ი-----ს დაახლოებით 16:00 საათზე, მც-----ის რაიონის სოფელ ნი----ში მდებარე სამარშუტო ტაქსების გაჩერებასთან, ღი- ჩუ-----ემ დედამთილზე რუ----- ოს-----ზე განახორციელა ფიზიკური ძალადობა. აღნიშნულის შემდეგ, ღი- ჩუ-----ე დედამთილს რუ----- ოს-----ს დაემუქრა მოკვლით კერძოდ: უთხრა, რომ ყელს გამოჭრიდა და მოკლავდა. ვინაიდან ღი- ჩუ-----ე იყო აგრესიული დედამთილის მიმართ, რუ----- ოს-----ს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლი-ნი შიში.

2. ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

2.1. არსებითი განხილვის სხდომის ეტაპზე მხარეები შეთანხმდნენ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებების შინაარსზე და ამ მტკიცებულებებით დადასტურებულ ფაქტობრივ გარემოებებზე და უარი განაცხადეს მტკიცებულებების გამოკვლევაზე.

2.2. სასამართლოს დასკვნა **ღი- ჩუ-----ის** მიერ დანაშაულის ჩადენის შესახებ გარდა ბრალდებულის მხრიდან დანაშაულის აღი-რებისა, ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე შეკრებილ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შემდეგ მტკიცებულებათა ერთობლიობას: შეტყობინებას, დაზარალებულ რუ----- ოს-----ის გამოკითხვის ოქმებს; მოწმეების, შე----- ოს-----ის, რუ----- მე-----ის, ნა----- აღ-----ის, ნო-- ამ-----ის და ლა-- კუ-----ის გამოკითხვის ოქმებს; თავად ბრალდებულ ღი- ჩუ-----ის აღი-რებითი ჩვენებას, შემთხვევის ადგილის დათვა--ერების ოქმს და ფოტოსურათებს; საგამოძიებო ექსპერიმენტის ჩატარების ოქმს და ფოტოსურათებს; სამედიცინო ბარათის ამოღების ოქმს და ბარათს, სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნას, ფსიქოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნას და საქმეში არსებულ ერთმანეთთან შეთანხმებულ სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდით.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის თანახმად, როგორც პრეიუდიცი-, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი გარემოება თუ ფაქტი, რომელზედაც მხარეები შეთანხმდებიან. სასამართლომ მხარეთა შუამდგომლობის საფუძველზე ზეპირი გამოკვლევის გარეშე შეაფასა საქმეში წარმოდგენილი ყველა პრეიუდიციული ფაქტი და მტკიცებულება საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით და დამტკიცებულად მიიჩნია **ლი- ჩუ-----ის** მიერ დანაშაულის ჩადენა.

3.2. სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლში კრიმინა—ზებული- ოჯახში ძალადობა, რაც გულისხმობს ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობას, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი. ობიექტური მხრივ ძალადობა გამოიხატება ქმედებაში, შედეგში და მიზეზობრივ კავშირში ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის. ე.ი. ქმედების ოჯახში ძალადობად კვა—ფიკაციისთვის გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს ქმედების ძალადობრივ ხასი-თს და გამოწვეულ შედეგს, ფიზიკურ ტკივილს. სასამართლომ დადგინდა ფაქტად მიიღო ის გარემოება, რომ ბრალდებულმა **ლი- ჩუ-----ემ** დედამთილ რუ----- ოს-----ს, რომელთან ერთად მუდმივად ცხოვრობდა მც-----ის რაიონის სოფელ ნი-----ში და ეწეოდნენ ერთი-ნ საოჯახო მეურნეობას, სისტემატურად აყენებდა შეურაცხყოფას და ამცირებდა, რის გამოც რუ----- ოს-----ი განიცდიდა ფსიქოლოგიურ ტანჯვას. 2019 წლის 05 ი-----ს დაახლოებით 16:00 საათზე, მც-----ის რაიონის სოფელ ნი-----ში მდებარე სამარშუტო ტაქსების გაჩერებასთან, **ლი- ჩუ-----ე** სრული-დ უმიზეზოდ და მოულოდნელად ზურგიდან მიეპარა დედამთილ რუ----- ოს-----ს, ძლიერად მოქაჩა თმებზე, წააქცი- მიწაზე და რამოდენიმეჯერ მუშტი ჩაარტყა თავის და ზურგის არეში. აღნიშნული ძალადობის შედეგად რუ----- ოს-----მა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. **მანვე**, 2019 წლის 05 ი-----ს დაახლოებით 16:00 საათზე, მც-----ის რაიონის სოფელ ნი-----ში მდებარე სამარშუტო ტაქსების გაჩერებასთან, **ლი- ჩუ-----ემ** დედამთილზე რუ----- ოს-----ზე განახორციელა ფიზიკური ძალადობა. აღნიშნულის შემდეგ, **ლი- ჩუ-----ე** დედამთილს რუ----- ოს-----ს დაემუქრა მოკვლით კერძოდ: უთხრა, რომ ყელს გამოჭრიდა და მოკლავდა. ვინაიდან **ლი- ჩუ-----ე** იყო აგრესიული დედამთილის მიმართ, რუ----- ოს-----ს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლი-ნი შიში.

3.3. კანონმდებლის მიერ ასევე კრიმინა—ზებული- მუქარა, მუქარის განმახორციელებელი პირი კონკრეტულ ადამი-ნს ემუქრება კონკრეტული ძალადობის ჩადენით, მუქარის ადრესატს ამ მუქარის განხორციელების საფუძვლი-ნი შიში უჩნდება, რის გამოც ეს უკანასკნელი კარგავს სიმშვიდეს, ყოველწუთს ელოდება ძალადობრივ ქმედებას მის მიმართ. კანონმდებლის მიერ დაკონკრეტებული- მუქარის შინაარსი, იგი უნდა გამოიხატებოდეს მხოლოდ სიცოცხლის მოსპობის, ჯანმრთელობის დაზი-ნების ან ქონების განადგურების მუქარაში. აუცილებელი არაა მუქარა იყოს რეალური. დამნაშავეს შეიძლება არ ამოქმედებდეს მუქარის განხორციელების მიზანი. ამ დანაშაულის შემადგენლობის

აუცილებელი ნიშანი- არა მუქარის რეალურობა, არამედ მსხვერპლში მისი განხორციელების რეალური შიში. დანაშაული დამთავრებული- მაშინ, როცა მუქარის შედეგად დაზარალებულს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლი-ნი შიში. უდავო მტკიცებულებების შინაარსის შეფასებით და ბრალდებულის მხრიდან დანაშაულის აღი-რებით სასამართლო ადგენს, რომ ლი- ჩუ-----ის მხრიდან სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, დაზარალებულის მიერ ბუნებრივად აღქმული იქნა როგორც მუქარის რეალურად განხორციელების საფუძველი, რამაც რუ----- ოს----- ში გამოიწვი- შიში.

3.4. სასამართლო განმარტავს რომ, საქართველოს კონსტიტუციის მე-15 მუხლით აღი-რებული სიცოცხლის ძირითადი უფლება საფუძვლად უდევს ადამი-ნის ფიზიკური ხელშეუვალობის უფლებას, ფიზიკური ხელშეუვალობის უფლება კი წარმოადგენს ადამი-ნის უფლებას საკუთარი სხეულის ჯანმრთელ მდგომარეობაზე. იგი დამცავი უფლებაა და უპირველესყოვლისა იცავს ადამი-ნის სხეულს ფიზიკური დაზი-ნებისაგან, შესაბამისად მისი ხელყოფა აუცილებლად პასუხგაცემული უნდა იქნეს.

3.5. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“.

3.6. სასამართლო განსაკუთრებულ ყურადღებას მი-ქცევს უდანაშაულობის პრეზუმფცი-ს, რომელიც მოცემული- საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-5 მუხლში. აღნიშნული მუხლი მოიცავს სისხლის სამართლის პროცესის ზოგად პრინციპს, რომ არავინ არ არის ვალდებული, ამტკიცოს თავისი უდანაშაულობა. ბრალდების მტკიცების ტვირთი ეკისრება ბრალმდებელს. ბრალდების მხარემ მოპოვებული მტკიცებულებებით გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დაამტკიცა ლი- ჩუ-----ის ბრალეულობა.

3.7. სასამართლომ შეაფასა თითოეული მტკიცებულება ცალ-ცალკე, მათი თანხვედრა დანარჩენ მტკიცებულებებთან და დაასკვნა, რომ ბრალდებულმა ლი- ჩუ-----ემ ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,151-ე მუხლის პირველი ნაწილით (ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრები-ნ, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლი-ნი შიში) და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, სისტემატიური შეურაცხყოფა, დამცირება, რამაც გამოიწვი- ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლი- საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვა---სწინებული შედეგი) გათვა---სწინებული დანაშაულები, რის გამოც იგი ამავე კვა---ფიკაციით უნდა იქნეს ცნობილი დამნაშავედ.

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

4.1. ლი- ჩუ-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა დანაშაულის აღი-რება და სინანული.

4.2. ლი- ჩუ-----ის პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებაა: დანაშაულის სიმრავლე და დანაშაულის (მუქარა) ჩადენა ოჯახის წევრის მიმართ.

5. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

5.1. გამამტყუნებელი განაჩენი ნიშნავს სასამართლოს მიერ დანაშაულისა და დამნაშავის შეფასებას. სასჯელი კი არის კანონის რეაქცი- ჩადენილ დანაშაულზე, შესაბამისად, იგი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური და ადეკვატური, და მას უნდა გააჩნდეს მკაცრად პერსო--ლური ხასი-თი. სასჯელის დანიშვნის დროს გათვა--სწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები. სასჯელის სამართლი-ნობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუა--ზაციის პრინციპის გათვა--სწინებით. ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსო--ლური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

5.2. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, დანაშაულის ჩადენა ოჯახის წევრის მიმართ, არის პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება ამ კოდექსით გათვა--სწინებული ყველა შესაბამისი დანაშაულისათვის. მე-3 ნაწილის თანახმად, ამ მუხლის პირველი ან მე-2 ნაწილით გათვა--სწინებული დამამძიმებელი გარემოების არსებობისას დანაშაულის ჩადენის დროს ვადი-ნი თავისუფლების აღკვეთის დანიშვნისას მოსახდელი სასჯელის ვადა სულ მცირე 1 წლით უნდა აღემატებოდეს ჩადენილი დანაშაულისათვის ამ კოდექსის შესაბამისი მუხლით ან მუხლის ნაწილით გათვა--სწინებული სასჯელის მინიმალურ ვადას.

5.3. სასჯელის განსაზღვრის დროს სასამართლო მხედველობაში იღებს სასჯელის დანიშვნის ზოგად საწყისებს და პრინციპებს, სწორედ ამ პრინციპების საფუძველზე სასამართლო განსაზღვრავს სამართლი-ნ და კანონიერ სასჯელს. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლო დამნაშავეს სამართლი-ნ სასჯელს დაუნიშნავს სისხლის სამართლის კოდექსის კერძო ნაწილის შესაბამისი მუხლით დადგენილ ფარგლებში და ამავე კოდექსის ზოგადი ნაწილის დებულებათა გათვა--სწინებით. ამავე ნორმის თანახმად, სასჯელის უფრო მკაცრი სახე შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ მაშინ, როდესაც ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის განხორციელებას.

5.4. სასჯელის განსაზღვრის დროს მხედველობაში იქნა მიღებული როგორც

პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებები: დანაშაულის ჩადენა მუქარის ნაწილში ოჯახის წევრის მიმართ და დანაშაულის სიმრავლე (ორი ეპიზოდი), ასევე პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებებიც, დამნაშავის მხრიდან დანაშაულის აღი-რება და გულწრფელი სინანული, ის რომ **ლი- ჩუ-----ე** რეგისტრირებული- სოციალურად დაუცველი ოჯახების მო--ცემთა ერთი-ნ ბაზაში, არის მრავალშვილი-ნი (5 შვილი) მარტოხელა დედა, აქედან 3 არასრულწლოვანი-, გათვა--სწინებული იქნა ასევე ის გარემოებაც, რომ ბრალდებულს გაცნობიერებული აქვს ჩადენილი დანაშაულის გასაკიცხაობა, რაზეც მიუთითებს მისი მხრიდან მტკიცებულებების უდავოობა.

5.5. ბრალდებულის რესოცია--ზაციისათვის, სასჯელის აუცილებლობისა და პროპორციულობის პრინციპიდან გამომდინარე, ასევე ჩადენილი დანაშაულების ხასი-თის და პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოების მხედველობაში მიღებით **ლი- ჩუ-----ეს** საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით უნდა განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით, ხოლო საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით ასევე განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით. სასამართლომ ასევე გაითვა--სწინა რა დამნაშავე პირის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებები და მიიჩნი-, რომ ბრალდებულის საზოგადოებისაგან იზოლაციის გარეშეც, პირობითი მსჯავრითაც მიღწევადი-სასჯელის მიზნები.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლების შესაბამისად, სასამართლომ

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. **ლი- ჩუ-----ე** ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს:

- საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით - 01 (ერთი) წლის ვადით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით;

- საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით - 01 (ერთი) წლის ვადით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით;

2. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის

თანახმად, თანაბარი სასჯელებიდან ერთ-ერთმა საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქმოს საქართველოს სსკ-ის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით დანიშნული სასჯელი და საბოლოოდ დანაშაულთა ერთობლიობით **ლი- ჩუ-----ეს** სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს - 01 (ერთი) წლის ვადით თავისუფლების აღკვეთა, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 02 (ორი) წელი.

3. მსჯავრდებულის ყოფაქცევაზე კონტროლი გამოსაცდელი ვადის პერიოდში განახორციელოს საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს - სსიპ არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს ტერიტორიულმა ორგანომ მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით – კანონმდებლობით დადგენილი წესით. მსჯავრდებულს დაევალოს პრობაციის ეროვნული სააგენტოს გარეშე არ შეიცვალოს საცხოვრებელი ადგილი.

4. განაჩენი შევიდეს კანონიერ ძალაში და აღსრულდეს.

5. განაჩენის გასაჩივრება შესაძლებელია ერთი თვის განმავლობაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (მდებარე ქ. თბილისი გ. რობაქიძის 7ა) სააპელაციო საჩივრის შეტანის გზით, მც-----ის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

ბ. შონი-